

РЕШЕНИЕ

№ 2115

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1000** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на изпълнителен директор на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ /ДПУСЯ/ срещу констативен акт № КА-ПБЗН-ВНО-13-6/12.12.2022г., издаден от инспектор по „Защита на населението“ в група "Превантивен контрол и превантивна дейност" на сектор „Превантивна и контролна дейност“ към Регионалната дирекция "Пожарна и аварийна безопасност и защита на населението" - В., в частта, с която е дадено предписание по чл.89, ал.1 от Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ за язовир „Г.“, находящ се в землището на община- Бяла, област В., със срок за изпълнение- 30.03.2023г.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния, процесуален закон и неговата цел. Изложено е, че на ДПУСЯ са предоставени правата за управление върху ПИ с идентификатор № 07598.95.117, в който с намира язовир „Г.“ заедно с изградената язовирна стена и съоръженията към нея и то упражнява правата и задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите. От една страна чл. 57, ал. 1 от Наредбата изисквала аварийните планове на язовирите да се изготвят от собственика/оператора по реда на чл. 35 от ЗЗБ и чл. 138а, ал. 1 и 2 от Закона за водите, а съгласно т. 4.8. от Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата част от аварийните планове били и картите на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност. От друга страна съгласно чл. 146з, ал. 1 от ЗВ карти на районите под заплаха от

наводнения и карти на районите с риск от наводнения се съставяли по методиката, издадена от министъра на околната среда и водите, актуализирали се и се преразглеждали от директора на съответната басейнова дирекция. Ето защо, изготвянето на карти на уязвимите от заливане зони би следвало да е в непосредствена зависимост и връзка с изготвяните от директора на съответната басейнова дирекция карти на районите под заплаха от наводнения и карти на районите с риск от наводнения. Въз основа на последните карти, съгласно чл. 146и от ЗВ се съставяли и планове за управление на риска от наводнение (ПУРН). Последните, заедно с картите, изготвяни от директорите на басейновите дирекции са част от действията по управление на водите на национално ниво, което се осъществява от министъра на околната среда и водите /чл. 9, ал. 2 от ЗВ/. Жалбоподателят счита, че териториите и зоните се определяли от комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ. МОСВ и съответните басейнови дирекции имали законова компетентност както при изготвянето на критериите за оценка на степента на потенциална опасност на язовирите, така и при класификацията на язовирите по предварително изготвените критерии. Създаването на карти на уязвимите от заливане зони на язовирите, класифицирани от първа степен на потенциална опасност от собствениците, т.е. лица, които са различни от лицата, изготвящи карти на райони под заплаха от наводнения и карти на райони в риск от наводнения, създавало предпоставки да се наруши зависимостта между отделните неразривно свързани елементи и последователността в политиката за управление на водите на национално ниво. Жалбоподателят имал задължение да изготвя аварийни планове със съдържание, уредено в Наредбата, но обстоятелството, че аварийният план трябвало да съдържа карти на уязвимите от заливане зони само по себе си не означавало, че ДПУСЯ имало задължението, а и законовата компетентност да изготвя такива карти. Липсвала законова норма, която изрично да задължава собствениците на язовири, класифицирани в първа висока степен на потенциална опасност, да изготвят карти на уязвимите от заливане зони. Тъй като към настоящия момент такива карти не били изготвени и не били налични, жалбоподателят бил в невъзможност и да ги „приложи“ в аварийния план на язовира, съобразно даденото предписание. ДПУСЯ било в невъзможност да изпълни това предписание и поради липса на методика за съставянето на карти на уязвимите от заливане зони. Другото предписание - да се направи описание и посочат конкретни данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо изпускане на вода съгласно Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата било част от краткото описание на аварийния план на язовира, регламентирано в т.4.4. от Наредбата и било тясно свързано с тези карти на уязвимите от заливане зони. Липсата на конкретни данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо изпускане на вода представлявало основанието за тяхното непосочване в аварийния плана на язовира. Ако картите на уязвимите от заливане зони бъдели изготвени от собствениците на язовири, без да е налице методика, без да бъдат взети предвид мащабните карти, изготвяни по силата на закона от компетентните институции /министъра на околната среда и водите и басейновите дирекции/, то не би била постигната целта на закона. Категорично собствениците на язовири не разполагали с мащабен комплекс от данни за всички неразривно свързани язовири от първа степен на потенциална опасност, които водни обеми биха били от значение при разрушаване на язовирна стена от

дадена водностопанска система. Предписаните от актосъставителя за прилагане карти, изготвени от собствениците на язовири, без да се вземе предвид неразривната свързаност на различните водни обекти биха дали твърде неясна и недостатъчна представа за последствията от евентуално бедствие. В този смисъл би се стигнало до ситуации, в които не само, че не би се улеснило навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна (което е целта на закона), а напротив процесът потенциално би се затруднил от непълното и недостатъчното съдържание на изготвените от собствениците на отделни язовири карти. В процедурата по издаване на оспорвания акт били допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Липсвало уведомяване на ДПУСЯ за откриване на производство по издаване на индивидуален административен акт с подобно съдържание, възлагащ изпълнението на задължение. Предприятието, в качеството си на страна, не е взело участие в производството и не му е била дадена възможност да изрази становище.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. В. В., който поддържа оспорването на акта, а по същество моли за неговата отмяна, поради незаконосъобразност. Направено е искане за присъждане на разноските по делото. По същество на спора са изложени аргументи в писмени бележки от 21.03.2023г.

Ответникът не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. На 15.03.2023г. е представена писмена молба, в която се оспорва жалбата. По същество се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Подробни съображения са развити в писмено становище изх. № 833000-508/15.01.2023г.

Акцентира се, че язовир „Г.“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от Закона за водите, поради което за неговия собственик е възникнало задължение да изготви аварийен план за обекта, към който да включи карти на уязвимите от заливане зони. Картите на уязвимите от заливане зони били нормативно предвиден, задължителен реквизит от съдържанието на аварийния план за всеки един обект - язовир, съгласно т.4.8 от Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 на НУРОТБЕЯССТОКТС. Твърденията на жалбоподателя не са били подкрепени с конкретни аргументи. Оспореният акт съдържал, както правните основания за своето издаване - разпоредбата на чл. 89 от ЗЗБ, така и приложимите материалноправни норми на чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ и НУРОТБЕЯТССТОКС, с нейното приложение № 2 към чл. 57, ал. 2, т. 4.4 и т.4.8. Изготвеният за язовира аварийен план не съдържал своя задължителен нормативен реквизит - в него не са изготвени и приложени карти на уязвимите от заливане зони, което било в несъответствие с изисквания на закона. Съгласно ЗВ, карти на районите под заплаха от наводнения и карти на районите с риск от наводнения се изготвяли само за речни участъци, попадащи в обхвата на районите със значителен потенциален риск от наводнения (РЗПРН), утвърдени от министъра на околната среда и водите. Съгласно Приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 от НУРОТБЕЯССТОКС, за класифицирането на язовир в първа висока степен на потенциална опасност било достатъчно да се установи, че за същия язовир е изпълнен един от посочените в същото приложение девет критерия, като един от тези критерии е „ 7. Язовирът е в райони, за които съществува значителен потенциален риск от

наводнения (РЗПРН), или в землище непосредствено над РЗПРН съгласно плана за управление на риска от наводнения, публикуван на интернет страницата на Министерството на околната среда и водите (МОСВ), - Води - Планове за управление - ПУРН - РЗПРН - Съответната БД- Таблица с РЗПРН“. За язовир „Г.“, видно от класифицирането за него, не бил налице посоченият по-горе критерий по т. 1.7. от Приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 от НУРОТБЕЯССТОКС и язовира не бил разположен в територии попадащи в обхвата на РЗПРН. Противно на разсъжденията на жалбоподателя, в приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 от НУРОТБЕЯССТОКС не се определяли застрашени зони и територии, а критерии за степента на потенциална опасност на даден язовир. Във формулировката на всеки от критериите били посочени видове обекти и/или нормативно определени зони и територии. За класифицирането на конкретен язовир в първа висока степен на потенциална опасност по смисъла на чл. 141б, ал. 1, т. 1 от ЗВ било достатъчно да се установи, че за него е изпълнен един от посочените в приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 от НУРОТБЕЯССТОКС девет критерия, сред които този по т.1.1 „заплаха за човешки жертви, пряко засегнати хора в заливаемата зона“. Нито ЗЗБ, нито ЗВ, нито НУРОТБЕЯССТОКС съдържали нормативно изискване за прилагане на предвижданата от жалбоподателя „методика“, при изготвяне на картите на уязвимите от заливане зони. Липсата на „единна методика“ не поставяла задължените лица в невъзможност да изготвят карти на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност, а давала възможност да се прилагат общоизвестни инженерни методи. Както било посочено в писмото на директора на ГДПБЗН - МВР, евентуалното разработване на съответна методика единствено „ще допринесе за по-голяма прецизност“ при реализацията на дейността, а не е предпоставка за нейното осъществяване.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

С договор за дарение № 4202 от 24.09.2019г. община- Бяла е дарила на държавата, чрез областния управител на област В. ПИ с идентификатор № 07598.95.117 с площ от 214 571 кв.м., находящ се в землището на община -Бяла, област В., представляващ-язовир „Г.“. На това основание е издаден АПДС № 9896 от 12.02.2020г. за същия имот, като правата за управление на водоема са предоставени на ДПУСЯ. Видно от утвърдена от областния управител на област В. класификация на процесния язовир „Г.“ по смисъла на чл. 141б, ал.1, т.1 от ЗВ, същият е първа висока степен на потенциална опасност.

Извършена е била проверка на 12.12.2022г. по документацията на язовир „Г.“. Прието е, че собственикът на язовира трябва да:

1. направи описание и посочи конкретни „данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода“, съгласно т.4.4 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им

състояние /наричана по-долу в мотивите само Наредбата/.

2. изготви и представи карти на уязвимите от заливане зони, съгласно на т.4.8 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние /наричана по-долу в мотивите само Наредбата/. Определеният срок е до 30.03.2023г.

На 11.07.2022г. директорът на регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - В. към ГД „ПБЗН“ при МВР е утвърдил списък на обекти по чл. 35 от ЗЗБ, които подлежат на проверка по спазване изискванията на ЗЗБ през 2022г. По т.87 в списъка фигурира язовир „Г.“, находящ се в землището на [населено място], област В..

В изпълнение на утвърдения списък и график, на 12.12.2022г. инспектор по „Защита на населението“ в група ПКПД към РД „ПБЗН“ - В. е извършил проверка на язовира, резултатите от която са обективирани в констативен акт № КА-ПБЗН-ВН0-13-6/12.12.2022г. Установено е било, че за язовира има изготвен аварийен план, но същият не е в пълна форма и съдържание по см. на т.4.4 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата, защото липсвало описание и конкретни „данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода“. Към аварийния план не са приложени карти на уязвимите от заливане територии, които биха били наводнени при образуване на висока вълна от разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия съгласно изискването на чл. 35, ал.2 от ЗЗБ във връзка с т.4.8. от Приложение № 2 към чл. 57, ал.2 от Наредбата. Дадено е било предписание на жалбоподателя, като упражняващ правото на собственост върху язовира, в срок до 30.03.2023г. да изготви в пълен обем и съдържание аварийния план, както и посочените карти.

По делото е представена заповед № 81213-812/17.07.2019г., с която министърът на вътрешните работи е оправомощил инспектори по „Защита на населението“ в РД „ПБЗН“ с правата по чл. 87, ал.1, чл. 89 и чл. 100, ал.1 от ЗЗБ. В тази връзка е издадена заповед № 833з-245 от 28.06.2022г., с която директорът на РД „ПБЗН“ – В. е оправомощил инспектор В. Й. С. да осъществява контрол по спазване на ЗЗБ-отговорник на териториален участък на община- Бяла, включващ обекти по чл. 35 от ЗЗБ, намиращи се на територията на община- Бяла.

Приложено е и писмо изх. № 198300-1298/28.02.2022г. на директора на ГД „ПБЗН“ при МВР до зам. министъра на икономиката, в което се посочва, че за целите на оценка на риска е необходимо разработване на карти на заливаемите зони при авария или разрушаване на язовирна стена и неконтролируемо изпускане на води. Към момента липсвала единна методика за изработване на тези карти. Независимо от това комисиите по чл. 138а, ал.3 от ЗВ извършвали класификация на язовирите по степен на потенциална опасност.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, считано от 15.12.2022г.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от изпълнителен директор на ДПУСЯ и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган- длъжностно лице от РД „ПБЗН“ - В., инспектор по „Защита на населението“, който видно от т.І.6 от заповед № 8121з-812/17.07.2019г. на министъра на вътрешните работи е оправомощен с правата по чл.89 от ЗЗБ- даване на задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба. Съгласно т.IV от цитираната заповед, организацията за осъществяване на контрол по ЗЗБ се определя със заповед на директора на ГД „ПБЗН“-МВР. Такъв акт е издаден и това е заповед № 1983з-103/21.02.2017г. Съгласно т.ІІІ.3.4. от същата, директорът на РД“ПБЗН“ утвърждава списъка на обектите, подлежащи на контрол в съответния район на действие, а т.ІІІ.3.5. определя териториалния участък на всеки от служителите на дирекцията, осъществяващи контрол по спазване на ЗЗБ. Със заповед № 833з-245/28.06.2022г. са определени участъци на служителите от РД „ПБЗН“- В., осъществяващи контрол по спазването на ЗЗБ. Територията на язовира попада в землището на община- Бяла, област В., за който ответникът- инспектор В. Й. С. е оправомощена да извършва контрол. Не се констатира порок на предписанието по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен

процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Проверката е направена по документи, не е извършен оглед на терен, за който да е било необходимо уведомяване на страната и респ. осигуряване участието на нейн представител. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. Аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/оператора по реда на чл. 35 от ЗЗБ и чл. 138а, ал. 1 и 2 от Закона за водите. Специфичните изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове на язовирите се определят с Наредбата.

Част от тези специфични изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове е краткото описание на язовира, към което се включват и данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано

изпускане на вода.

Съобразно т.4.8. от Приложение № 2 към чл. 57, ал.2 от Наредбата, аварийният план съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от Закона за водите. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение № 1 към чл. 10, ал. 2. Степента на потенциална опасност се определя съгласно Приложение № 1 от Наредбата, като в настоящия случай е налице отбелязване с „да“ по критерий „заплаха за човешки жертви, пряко засегнати хора в заливаемата зона“. Процесният язовир „Г.“ е именно от първа висока степен на потенциална опасност.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е негово задължението да изготви и приложи посочените карти. Съгласно чл.139а, ал.6 във вр.чл.139д от ЗВ, при осъществяването на своята дейност ДПУСЯ има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите, вкл. и на тези, чиято собственост общините са прехвърлили безвъзмездно на държавата. Тук е мястото да се отбележи, че не съществува идентичност между картите по чл. 146з от ЗВ и картите по т.4.8. от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 на Наредбата. Картите по чл.146з от ЗВ касаят райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения, а картите по ЗЗБ - уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия. Първите карти са основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район, а вторите са част от аварийния план на язовира. Първите се съставят от съответната басейнова дирекция, а вторите от собственика/оператора на язовира. Най-напред се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изработват планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водностопански съоръжения. Следователно, след като язовир „Г.“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да изготви аварийен план за

обекта, като включи в съдържанието му, както данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода, така и карта на уязвимите от заливане зони.

Твърдението, че отсъства методика за изработването им, е неоснователно, доколкото в писмото от 28.02.2022г. на директора на ГД „ПБЗН“ се коментира не въобще липса на методика, а липса на единна такава за изработване на тези карти. Това обстоятелство се сочи като проблем при класификацията на язовирите по степен на потенциална опасност – етап, който за процесния язовир „Г.“ е приключил още на 15.12.2020г. и той е категоризиран като такъв от първа висока степен. Дори обаче и да се приеме, че липсва практическо указание при оформянето на тези карти, това по никакъв начин не освобождава лицата от задължението за изготвянето и прилагането им към аварийния план. Съставянето на карти за уязвимите от заливане зони е нормативно установено задължение, като жалбоподателят не доказва, че съществуват причини, които да обосновават негова обективна невъзможност да изпълни разпореденото с акта предписание. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона.

В заключение, съдът приема, че предписанието, обективизирано в констативен акт № КА-ПБЗН- ВНО-13-6/12.12.2022г. е законосъобразно и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдено. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за ДПУСЯ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на изпълнителен директор на Държавно

предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ /ДПУСЯ/ срещу **констативен акт № КА-ПБЗН-ВНО-13-6/12.12.2022г.**, издаден от инспектор по „Защита на населението“ в група "Превантивен контрол и превантивна дейност" на сектор „Превантивна и контролна дейност“ към Регионалната дирекция "Пожарна и аварийна безопасност и защита на населението " - В., в частта, с която е дадено предписание по чл.89, ал.1 от Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ за язовир „Г.“, находящ се в землището на община- Бяла, област В., със срок за изпълнение-30.03.2023г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК

Съдия: